

<p>מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבי אבהו:											◊
אין מזימין את העדים אלא בפניהן, ומכחישין את העדים שלא בפניהן, והזמה שלא בפניהן נהי דהזמה לא הוי, הכחשה מיהא הויא.	אמר מר:											◊
אם יש עדים שכתב ידם הוא זה, או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד - אין נאמנין.	קרא עליו ערער - אין, לא קרא עליו ערער - לא, מסייע ליה לרבי אסי											◊
קרא עליו ערער - אין, לא קרא עליו ערער - לא, מסייע ליה לרבי אסי	דאמר רבי אסי:											◊
אין מקיימין את השטר - אלא משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד.	אמרי נהרדעי:											◊
אין מקיימין את השטר - אלא משתי כתובות או משתי שדות והוא, שאכלום בעליהן ג' שנים ובשופי.	רב שימי בר אשי:											◊
וביוצא מתחת יד אחר, אבל מיד עצמו - לא.	מאי שנא תחת יד עצמו דלא? דלמא זיפוי מזיף, מתחת ידי אחר נמי, דלמא אזל וחזא אתא וזיף											?
מאי שנא תחת יד עצמו דלא? דלמא זיפוי מזיף, מתחת ידי אחר נמי, דלמא אזל וחזא אתא וזיף	כולי האי לא מצי מכויין.											!
כותב אדם עדות על השטר, ומעיד עליה אפילו לאחר כמה שנים.	ת"ר:											◊
והוא, שזוכרה מעצמו	רב הונא:											◊
אע"פ שאין זוכרה מעצמו.	רבי יוחנן:											◊
ש"מ מדברי יוחנן, הני בי תרי דידעי סהדותא ומנשי חד מנייהו, מדכר חד לחבריה.	רבה:											◊
איבעיא להו: עצמו מאי?	רב חביבא:											◊
אפילו עצמו	מר בריה דרב אשי:											◊
עצמו לא.	והלכתא: עצמו לא. ואי צורבא מרבנן הוא, אפילו עצמו.											◊
כי הא דרב אשי הוה ידיע ליה בסהדותא לרב כהנא, אמר ליה: מי דכיר מר האי סהדותא? אמר ליה: לא. ולא הכי והכי הוה? א"ל: לא ידענא. לטוף אידכר רב אשי, אסהיד ליה.	חזייה לרב כהנא דהוה מחסם											○
מי סברת עלך קא סמיכנא? אנא הוא דרמאי אנפשאי ואדכרי.	תנן התם:											◊
התלוליות הקרובות, בין לעיר ובין לדרך, אחד חדשות ואחד ישנות - טמאות	[רבי מאיר]											◊
הרחוקות, חדשות - טהורות, ישנות - טמאות.	רבי יהודה:											◊
איזוהי קרובה? חמשים אמה, ואיזו היא ישנה? ששים שנה, דברי ר"מ	מאי עיר ומאי דרך?											^
קרובה - שאין קרובה הימנה, ישנה - שאין אדם זוכרה.	אילימא עיר - עיר ממש, דרך - דרך ממש											!
מאי עיר ומאי דרך?	מספיקא מי מחזקינן טומאה?											?
אילימא עיר - עיר ממש, דרך - דרך ממש	והאמר ריש לקיש:											◊
מספיקא מי מחזקינן טומאה?	רבי זירא:											◊
עילה מצאו וטהרו ארץ ישראל	בשלמא דרך בית הקברות, דומנין דמתרמי בין השמשות ומקרו קברו בתל, אלא עיר הסמוכה לבית הקברות, כולהי לבית הקברות אזלי											?
עיר - עיר הסמוכה לבית הקברות, ודרך - דרך בית הקברות.	רבי חנינא:											◊
בשלמא דרך בית הקברות, דומנין דמתרמי בין השמשות ומקרו קברו בתל, אלא עיר הסמוכה לבית הקברות, כולהי לבית הקברות אזלי	רב חסדא:											◊
מאי עיר ומאי דרך?	עד שיתין שנין מידכר, טפי לא מידכר.											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא היא, התם הוא דלא רמיא עליה, אבל הכא כיון דרמי עליה - אפילו טובא נמי.													כ
זה אומר כתב ידי וזה כתב ידו של חברי, וזה אומר זה כתב ידי וזה כתב ידו של חברי - הרי אלו נאמנין.													כ
זה אומר זה כתב ידי, וזה אומר זה כתב ידי - צריכין לצרף עמהם אחר, דברי רבי		[רבי]											כ
אינם צריכין לצרף עמהן אחר, אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידי.		הכמים:											כ
כשתימצי לומר, לדברי רבי - על כתב ידן הם מעידים, לדברי חכמים - על מנה שבשטר הם מעידים.													כ
פשיטא													כא
מהו דתימא, לרבי ספוקי מספקא ליה אי על כתב ידם הם מעידים או על מנה שבשטר הם מעידים, ונפקא מינה? הויא דמית חד מינייהו לבעי שנים מן השוק להעיד עליו, דאם כן קנפיק נכי ריבעא דממונא אפומא דחד סהדא, והכא לחומרא והכא לחומרא, קמ"ל, דרבי מיפשט פשיטא ליה בין לקולא בין לחומרא													כא
שנים החתומין על השטר ומת אחד מהן - צריכין שנים מן השוק להעיד עליו, בוז רבי לקולא ורבנן לחומרא.		דאמר רב יהודה אמר רב:											כא
ואי ליכא תרי אלא חד, מאי?													כא
לכתוב חתימת ידיה אחספא ושדי ליה בבי דינא, ומחזקי ליה בי דינא ולא צריך איהו לאסהודי אחתימת ידיה, ואזיל איהו והאי ומסהדי אאידך.		אביי:											כא
ודוקא אחספא, אבל אמגלתא לא, דלמא משכח לה איניש דלא מעלי וכתב עילויה מאי דבעי הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין.		ותנן:											כא
הלכה כדברי חכמים.		רב יהודה אמר שמואל:											כא
פשיטא, יחיד - ורבים הלכה כרבים													כא
מהו דתימא הלכה כרבי מחבירו - ואפילו מחביריו, קא משמע לן.													כא
(סימן: נה נה חד)													כא
ומי אמר שמואל הכי? והא הווא שטרא דנפיק מבי דינא דמר שמואל, והוה כתיב ביה: מדאתא רב ענן בר חייא ואסהדי אחתימות ידיה ואדחד דעמיה, ומנו? רב חנן בר רבה, ומדאתא רב חנן בר רבה ואסהדי אחתימות ידיה ואדחד דעמיה, ומנו? רב ענן בר חייא, אשרנוהי וקימנוהי כדחזן?		רב חננא בר חייא לרב יהודה, ואמרי לה רב הונא בר יהודה לרב יהודה, ואמרי לה רב חייא בר יהודה לרב יהודה:											כא
ההוא שטרא דיתמי הוה, וחש שמואל לב"ד טועין, וסבר שמואל, דלמא איכא דסבירא ליה הלכה כרבי מחבירו ולא מחביריו ובהא אפילו מחביריו, סבר: אעביד רווחא כי היכי דלא מפסדי יתמי.		א"ל: [רב יהודה]											כא
עד ודיין מצטרפין.		רב יהודה אמר שמואל:											כא
כמה מעליא הא שמעתא		רמי בר חמא:											כא
מאי מעליותא? מאי דקא מסהיד סהדא לא קא מסהיד דיינא, ומאי דקא מסהיד דיינא לא קא מסהיד סהדא		רבא:											כא
לא תציתנהו להני כללי דכילל יהודה אחי משמיה דשמואל.		אלא, כי אתא רמי בר יחזקאל:											כא
איקלע רבנאי אחוה דר' חייא בר אבא למזבן שומשמי ואמר, הכי אמר שמואל: עד ודיין מצטרפין.		[רבנאי]											כא
כמה מעליא הא שמעתא		אמימר:											כא
משום דקלסה אבוה דאמר, את נמי מקלסת לה? כבר פרכה רבא.		רב אשי לאמימר:											כא
שלשה שישבו לקיים את השטר, שנים מכירין חתימות ידי עדים ואחד אינו מכיר, עד שלא חתמו - מעידין בפניו וחותרם, משחתמו - אין מעידין בפניו וחותרם.		רב ספרא אמר רבי אבא אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא אמר רב הונא, ואמרי ליה אמר רב הונא אמר רב:											כא
ומי כתבינן?													כא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
האי אשרתא דדייני דניכתב מקמיה דניחוו סהדי אחתימת ידיהו - פסולה, דמתחזי כשקרא	והאמר רב פפי משמיה דרבא:													כא:
הכא נמי מתחזי כשקרא														כא:
אלא אימא: עד שלא כתבו - מעידין בפניו וחותרם, משכתבו - אין מעידין בפניו וחותרם.														כא:
ש"מ תלת: ש"מ עד נעשה דיין, וש"מ דיינין המכירין חתימות ידי עדים - אינן צריכין להעיד בפניהם, וש"מ דיינין שאין מכירין חתימות ידי עדים - צריכין להעיד בפני כל אחד ואחד.														כא:
בשלמא עד נעשה דיין שמעינן מינה, אלא דיינין המכירין חתימות ידי עדים אין צריכין להעיד בפניהם - דלמא לעולם אימא לך צריכין, ושאני הכא, דקא מקיימא הגדה בחד	מתקופה לה רב אשי:													כא:
ודיינין שאין מכירין חתימות ידי עדים צריכין להעיד בפני כל אחד ואחד - דלמא לעולם אימא לך אין צריכין, ושאני הכא, דלא קא מקיימא הגדה כלל.														כא:
יתיב ר' אבא וקאמר לה להא שמעתא דעד נעשה דיין.	[רבי אבא]													כא:
ראוהו שלשה והן בית דין יעמדו שנים ויושיבו מחבריהם אצל היחיד, ויעידו בפניהם ויאמרו: מקודש החדש, מקודש, שאין היחיד נאמן על ידי עצמו	איתיביה רב ספרא לרבי אבא:													כא:
ואי סלקא דעתך דעד נעשה דיין, למה לי כולי האי? ליתבו בדוכתייהו וליקדשי														כא:
אף לדידי קשיא לי ושאלתיה לרב יצחק בר שמואל בר מרתא, ורב יצחק לרב הונא, ורב הונא לחייא בר רב, וחייא בר רב	אמר ליה: [רבי אבא]													כא:
הנח לעדות החדש - דאורייתא, וקיום שטרות - דרבנן.	ואמר להו: [רב]													כא:
שלשה שישבו לקיים את השטר, וקרא ערער על אחד מהן, עד שלא חתמו - מעידין עליו וחותרם, משחתמו - אין מעידין עליו וחותרם.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:													כא:
ערער דמאי?														כא:
אי ערער דגולנותא														כא:
תרי ותרי נינהו														כב:
אי ערער דפגם משפחה														כב:
גלוי מלתא בעלמא הוא														כב:
לעולם אימא לך ערער דגולנותא, וקאמרי הני: ידעינן ביה דעבד תשובה.														כב:
ג' שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהם, צריכין למיכתב במותב תלתא הוינא וחד ליתוהי.	רבי זירא: הא מלתא מרבי אבא שמיע לי, ואי לאו רבי אבא דמן עכו שכחתה:													כב:
ואי כתב ביה שטרא דנן נפק לקדמנא בי דינא, תו לא צריך.	רב נחמן בר יצחק:													כב:
ודלמא בית דין חצוף הוא וכדשמואל														כב:
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקרא ב"ד חצוף	דאמר שמואל:													כב:
דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי.														כב:
ודלמא רבנן דבי רב אשי כדשמואל סבירא להו														כב:
דכתיב ביה ואמר לנא רבנא אשי.														כב:
האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיתה אשת איש, והיא אומרת גרושה אני - אינה נאמנת.														כב:
אמרה נשביתי וטהורה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שנשבית, והיא אומרת טהורה אני - אינה נאמנת.														כב:
ואם משנשאת באו עדים - הרי זו לא תצא.														כב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב	כג
מימרא	מאן דאמר														
מנין להפה שאסר הוא הפה שהתיר מן התורה? שנאמר: (דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה לאשה, לאיש - אסרה, הזה - התירה.	ר אסי:													■	◇
"ל"ל קרא? סברא היא, הוא אסרה והוא שרי לה														?	
אלא, כי איצטריך קרא - לכדרב הונא אמר רב														!	◇
מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה? שנאמר: את בתי נתתי לאיש.	דא"ר הונא אמר רב:													■	!
הזה למה לי?														?	◇
מיבעי ליה לכדתני ר' יונה														!	
את בתי נתתי לאיש הזה, הזה - ולא ליבם.	דתני ר' יונה:													■	!
האשה שאמרה אשת איש אני, וחזרה ואמרה פנויה אני - נאמנת.	ת"ר:														■
והא שוויה לנפשה חתיכה דאיסורא														?	
כגון שנתנה אמתלא לדבריה.	רבא בר רב הונא:													!	◇
אמרה אשת איש אני, וחזרה ואמרה פנויה אני - אינה נאמנת, ואם נתנה אמתלא לדבריה - נאמנת	תניא נמי הכי:													■	
ומעשה נמי באשה אחת גדולה, שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה, ואמרה להם מקודשת אני, לימים עמדה וקידשה את עצמה, אמרו לה חכמים: מה ראית לעשות כן? אמרה להם: בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים, אמרתי מקודשת אני, עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים, עמדתי וקדשתי את עצמי														○	◇
וזו הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי באושא														○	
אם נתנה אמתלא לדבריה - נאמנת.	ואמרו: [חכמים באושא]													■	◇
אמרה טמאה אני, וחזרה ואמרה טהורה אני, מהו?	בעא מיניה שמואל מרב:													^	◇
אף בזו אם נתנה אמתלא לדבריה - נאמנת.	אמר ליה: [רב]													!	◇
תנא מיניה ארבעים זימנין, ואפ"ה לא עבד שמואל עובדא בנפשיה.														○	
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא	ת"ר: [ת"ק]													■	◇
תצא.	רבי מנחם בר יוסי:													■	◇
אימתי אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת, אבל נשאת ואח"כ באו עדים - לא תצא.	אמר רבי מנחם בר יוסי:													■	◇
מכדי תרי ותרי נינהו, הבא עליה באשם תלוי קאי														?	
כגון שנשאת לאחד מעדיה.	רב ששת:													!	◇
היא גופה באשם תלוי קיימא														?	
באומרת ברי לי.														!	◇
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא. שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - תצא.	רבי יוחנן:													■	◇
מאי שנא רישא, ומאי שנא סיפא?														?	
תרגמה - בעד אחד, עד אחד אומר מת - הימנהו רבנן כבי תרי, וכדעולא	אביי:													!	◇
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים,	דאמר עולא:													■	!
והאי דקאמר לא מת הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.														!	
אי הכי, אפי' לכתחלה נמי														?	◇
משום דרב אסי														!	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
(משלי ד') הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך.	דא"ר אסי:											כב:
סיפא, עד אחד אומר נתגרשה ועד אחד אומר לא נתגרשה - תרוייהו באשת איש קמסהדי, והאי דקאמר נתגרשה הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	[אבין]											כב:
לעולם תרי ותרי נינהו, וראה ר' יוחנן דבריו של ר' מנחם בר יוסי בגרושין, ולא ראה במיתה מ"ט? מיתה - אינה יכולה מכחשתו, גרושין - יכולה מכחשתו.	רבא:											כב:
ומי חציפה כולי האי?												כב:
האשה שאמרה לבעלה גרשתני - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.	והאמר רב המנונא:											כב:
הני מילי היכא דליכא עדים דקא מסייעי לה, אבל היכא דאיכא עדים דקא מסייעי לה - מעיזה ומעיוה.												כב:
כגון דאמרי עדים עכשיו מת עכשיו גירשה, מיתה ליכא לברורה, גירושין איכא לברורה, דאמרינן לה: אם איתא דהכי הוה, אחזי לן גיטיך.	רב אסי:											כב:
שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא. שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - תצא.	תנו רבנן:											כב:
מאי שנא רישא, ומאי שנא סיפא?												כג:
תרגמה - בעד אחד, עד אחד אומר נתקדשה ועד אחד אומר לא נתקדשה - תרוייהו בפנויה קמסהדי, והאי דקאמר נתקדשה הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים. סיפא, עד אחד אומר נתגרשה ועד אחד אומר לא נתגרשה - תרוייהו באשת איש קמסהדי, והאי דקאמר נתגרשה הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	אבין:											כג:
לעולם תרי ותרי, ואיפוך, שנים אומרים ראינוה שנתקדשה ושנים אומרים לא ראינוה שנתקדשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - תצא.	רב אשי:											כג:
פשיטא, לא ראינוה אינה ראיך												כג:
לא צריכא דדיירי בחצר אחד, מהו דתימא, אם איתא דנתקדשה קלא אית לה למילתא, קא משמע לן, דעבדי אינשי דמקדשי בצנעא.												כג:
סיפא, שנים אומרים ראינוה שנתגרשה ושנים אומרים לא ראינוה שנתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא.	[רב אשי]											כג:
מאי קמ"ל? אע"ג דדיירי בחצר אחד, היינו הך												כג:
מהו דתימא, גבי קדושין הוא דעבידי אינשי דמקדשי בצנעא, אבל גבי גירושין, אם איתא דאיגרשא קלא אית לה למילתא, קמ"ל, דעבידי אינשי דמקדשי ודמגרשי בצנעא.												כג:
ואם משנשאת באו עדים - לא תצא כו'.												כג:
רבי אושעיא מתני לה ארישא	[רבי אושעיא]											כג:
רבה בר אבין מתני לה אסיפא.	[רבה בר אבין]											כג:
מאן דמתני לה ארישא, כ"ש אסיפא, דבשבויה הקילו ומאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא.												כג:
לימא, בדרב המנונא קמיפלגי, דמאן דמתני לה ארישא - אית ליה דרב המנונא, ומאן דמתני לה אסיפא - לית ליה דרב המנונא												כג:
לא, דכולי עלמא אית להו דרב המנונא, והכא בהא קמיפלגי												כג:
כי איתמר דרב המנונא - בפניו, אבל שלא בפניו מעיזה	דמר סבר: [רבה בר אבין]											כג:
שלא בפניו נמי אינה מעיזה.	ומר סבר: [רבי אושעיא]											כג:
ואם משנשאת באו עדים וכו'.												כג:
לא נשאת - נשאת ממש, אלא כיון שהתירוה לינשא אע"פ שלא נשאת.	אבוה דשמואל:											כג:
והא לא תצא קתני												כג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא תצא מהתירה הראשון.													כג.
אמרה נשביתי וטהורה אני, ויש לי עדים שטהורה אני, אין אומרים נמתין עד שיבאו עדים, אלא מתירין אותה מיד		ת"ר:											כג.
התירוה לינשא, ואחר כך באו עדים ואמרו לא ידענו - הרי זו לא תצא, ואם באו עדי טומאה, אפי' יש לה כמה בנים - תצא.													כג.
הני שבוייתא דאתיין לנהרדעא, אותיב אבוה דשמואל נטורי בהדייהו.													כג.
ועד האידנא מאן נטרינהו?		א"ל שמואל:											כג.
אילו בנתך הוויין, מי הוית מזולז בהו כולי האי?		א"ל: [אבוה דשמואל]											כג.
הואי (קהלת י') כשגגה שיוצא מלפני השליט, ואישתביין בנתיה דמר שמואל ואסקינהו לארעא דישראל.													כג.
אוקמן לשבוייהו מאבראי ועיילי לבי מדרשא דר' חנינא, הא אמרה נשביתי וטהורה אני, והא אמרה נשביתי וטהורה אני, שרינהו.													כג.
סוף עול אתו שבוייהו													כג.
בגן דמוריין אינון.		רבי חנינא:											כג.
איגלאי מילתא דבנתיה דמר שמואל הוויין													כג.
פוק איטפל בקרובותיך		רבי חנינא לרב שמן בר אבא:											כג.
והאיכא עדים במדינת הים		אמר ליה לרבי חנינא: רב שמן בר אבא											כג.
השתא מיהת ליתנהו קמן, עדים בצד אסתן ותאסר?		[רבי חנינא]											כג.
טעמא דלא אתו עדים, הא אתו עדים מיתסרא													כג.
כיון שהתירוה לינשא אף על פי שלא נשאת		והאמר אבוה דשמואל:											כג.
עדי טומאה איתמר.		רב אשי:											כג.
שתי נשים שנשבו, זאת אומרת נשביתי וטהורה אני וזאת אומרת נשביתי וטהורה אני - אינן נאמנות													כג:
ובזמן שהן מעידות זו את זו - הרי אלו נאמנות.													כג.
אני טמאה וחברתי טהורה - נאמנת		ת"ר:											כג.
אני טהורה וחברתי טמאה - אינה נאמנת													כג.
אני וחברתי טמאה - נאמנת על עצמה ואינה נאמנת על חברתה													כג.
אני וחברתי טהורה - נאמנת על חברתה ואינה נאמנת על עצמה.													כג.
אני טהורה וחברתי טמאה - אינה נאמנת.		אמר מר:											כג.
היכי דמי?													כג.
אי דליכא עדים													כג.
על עצמה אמאי לא מהימנא? נשביתי וטהורה אני קאמרה													כג.
אלא פשיטא דאיכא עדים													כג.
אני וחברתי טמאה - נאמנת על עצמה ואינה נאמנת על חברתה		אימא מציעתא:											כג.
ואי דאיכא עדים, אמאי לא מהימנא?													כג.
אלא פשיטא דליכא עדים													כג.
אני וחברתי טהורה - נאמנת על חברתה ואינה נאמנת על עצמה		אימא סיפא:											כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי דליכא עדים, אעצמה אמאי לא מהימנא?									?				כג
אלא פשיטא דאיכא עדים									!				כג
רישא וסיפא דאיכא עדים, מציעתא דליכא עדים?									?				כג
אין, רישא וסיפא דאיכא עדים, מציעתא דליכא עדים.	אביי:								!				כג
כולה דאיכא עדים, ואיכא עד אחד דקא אפיך:	רב פפא:								!				כג
אמרה אני טמאה וחברתי טהורה, ואמר לה עד אחד את טהורה וחברתך טמאה - איהי שויתא לנפשה חתיכה דאיסורא, חברתה משתריא אפומא דידה									!				כג
אני - טהורה וחברתי טמאה, ואמר לה עד אחד את טמאה וחברתך טהורה - איהי כיון דאיכא עדים לאו כל כמינה, חברתה משתריא אפומא דעד									!				כג
אני וחברתי טמאה, ואמר לה עד אחד את וחברתך טהורה - איהי שויתא לנפשה חתיכה דאיסורא, חברתא משתריא אפומא דעד.									!				כג
הא תו למה לי? היינו רישא									?				כג
מהו דתימא הני תרוייהו טהורות נינהו, והאי דקאמרה הכי? (שופטים ט"ז) תמות נפשי עם פלשתים היא דקא עבדה, קמ"ל.									!				כג
אני וחברתי טהורה, ואמר לה עד אחד את וחברתך טמאה - איהי כיון דאיכא עדים לאו כל כמינה, חברתה משתריא אפומא דידה.									!				כג
הא תו למה לי? היינו רישא דרישא									?				כג
מהו דתימא כי מהימנא - במקום דפסלה נפשה, אבל במקום דמכשרא נפשה - אימא לא מהימנא, קא משמע לן.									!				כג
וכן שני אנשים, זה אומר כהן אני וזה אומר כהן אני - אינן נאמנין, ובזמן שהן מעידין זה את זה - הרי אלו נאמנין	[ת"ק]												כג
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד	רבי יהודה:												כג
אימתי? במקום שיש עוררין, אבל במקום שאין עוררין - מעלין לכהונה על פי עד אחד	רבי אלעזר:												כג
מעלין לכהונה על פי עד אחד.	רשב"ג אומר משום רבי שמעון בן הסגן:												כג
כל הני למה לי?									?				כג
צריכי, דאי תנא מודה רבי יהושע, משום דאיכא דררא דמונא, אבל עדים דליכא דררא דמונא - אימא לא ואי תנא עדים, משום דלעלמא, אבל איהו דלנפשיה - אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי, משום דמונא, אבל אשת איש דאיסורא - אימא לא.									!				כג
נשבית וטהורה אני למה לי?									?				כד
משום דקא בעי למיתני, ואם משנשאת באו עדים - הרי זו לא תצא.									!				כד
הניחא למאן דמתני לה אסיפא, אלא למאן דמתני לה ארישא מאי איכא למימר?									?				כד
משום דקא בעי למיתני שתי נשים שנשבו.									!				כד
ושתי נשים שנשבו למה לי?									?				כד
מהו דתימא ניהוש לגומלין, קמשמע לן.									!				כד
וכן שני אנשים למה לי?									?				כד
משום דקא בעי למיתני פלוגתא דרבי יהודה ורבנן.									!				כד
אני כהן וחברתי כהן - נאמן להאכילו בתרומה, ואינו נאמן להשיאו אשה - עד שיהו ג', שנים מעידין על זה ושנים מעידין על זה	[ת"ר]:												כד
אף אינו נאמן להאכילו בתרומה - עד שיהו שלשה, שנים מעידין על זה ושנים מעידין על זה.	רבי יהודה:												כד

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כד.
למימרא, דרבי יהודה חייש לגומלין, ורבנן לא חיישי לגומלין														כד.
והא איפכא שמעינן להן														כד.
החמרין שנכנסו לעיר, ואמר אחד מהן שלי חדש ושל חברי ישן, שלי אינו מתוקן ושל חברי מתוקן - אינו נאמן	דתנן: [ת"ק]													כד.
נאמן	רבי יהודה:													כד.
מוחלפת השיטה.	רב אדא בר אבהו אמר רב:													כד.
לעולם לא תיפוך, בדמאי הקילו, רוב עמי הארץ מעשרין הן.	אביי:													כד.
דרבי יהודה אדרבי יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?	רבא:													כד.
אלא דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא, כדשינן דרבנן אדרבנן לא קשיא, כדאמר רבי חמא בר עוקבא:	[רבא]													כד.
בשכלי אומנותו בידו	[רבי חמא בר עוקבא]													כד.
הכא נמי בשכלי אומנותו בידו.														כד:
והיכא אתמר דרבי חמא בר עוקבא?														כד:
הקדר שהניח קדירותיו וירד לשתות, הפנימיות - טהורות, והיצונות - טמאות	אהא דתנן:													כד:
אלו ואלו טמאות	והתניא:													כד:
בשכלי אומנותו בידו, מפני שיד הכל ממשמשת בהן.	רבי חמא בר עוקבא:													כד:
אלו ואלו טהורות	והתניא:													כד:
בשאין כלי אומנותו בידו.	רבי חמא בר עוקבא:													כד:
הפנימיות טהורות, והיצונות טמאות	ואלא הא דתנן:													כד:
היכי משכחת לה?														כד:
דסמיכא לרשות הרבים, ומשום חיפופי רשות הרבים.														כד:
ואיבעית אימא: ר' יהודה ורבנן במעלין מתרומה ליוחסין קמיפלגי.														כד:
מהו להעלות משטרות ליוחסין?	איבעיא להו:													כד:
היכי דמי?														כד:
אילימא דכתיב ביה אני פלוני כהן חתמתי עד														כד:
מאן קא מסהיד עילויה?														כד:
לא צריכא, דכתיב ביה אני פלוני כהן לויתי מנה מפלוני וחתימו סהדי														כד:
מאי? אמנה שבשטר קא מסהדי, או דלמא אכולה מילתא קא מסהדי?														כד:
מעלין	חד: [רב הונא/רב חסדא]													כד:
אין מעלין.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]													כד:
מהו להעלות מנשיאות כפים ליוחסין?	איבעיא להו:													כד:
תיבעי למ"ד מעלין מתרומה ליוחסין, ותיבעי למ"ד אין מעלין														כד:
תיבעי למ"ד מעלין														כד:
הני מילי תרומה דעון מיתה היא, אבל נשיאות כפים דאיסור עשה - לא, או דלמא לא שנא?														כד:
תיבעי למ"ד אין מעלין														כד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הני מילי תרומה דמתאכלא בצנעא, אבל נשיאות כפים דפרהסיא, אי לאו כהן הוא כולי האי לא מחציף אינש נפשיה, או דלמא לא שנא?												כד:
מעלין	הד: [רב חסדא/רב אבינא]											כד:
אין מעלין.	והד: [רב חסדא/רב אבינא]											כד:
מהו להעלות מנשיאות כפים ליוחסין?	רב נחמן בר יצחק לרבא:											כד:
פלוגתא דרב חסדא ורבי אבינא.	א"ל: [רבא]											כד:
הלכתא מאי?												כד:
אנא מתניתא ידענא	א"ל: [רבא]											כד:
גדולה חזקה, שנאמר: (עזרא ב') ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשה ויקרא על שמם, אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהונה, ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים ותומים, אמר להם: הרי אתם בחזקתכם, במה הייתם אוכלים בגולה? בקדשי הגבול, אף כאן בקדשי הגבול	דתניא, רבי יוסי:											כד:
ואי סלקא דעתך מעלין מנשיאות כפים ליוחסין, הני כיון דפרסי ידיהו אתי לאסוקינהן												כד:
שאני הכא, דריע חזקיהו, דאי לא תימא הכי, למאן דאמר, מעלין מתרומה ליוחסין, כיון דאכלי בתרומה אתי לאסוקינהן אלא לאו משום דריע חזקיהו.												כד:
ואלא מאי גדולה חזקה?												כה:
מעיקרא אכול בתרומה דרבנן, השתא אכול בתרומה דאורייתא.												כה:
ואי בעית אימא: השתא נמי בתרומה דרבנן אכול, בתרומה דאורייתא לא אכול, וכי מסקינן מתרומה ליוחסין - בתרומה דאורייתא, בתרומה דרבנן לא מסקינן.												כה:
ואלא מאי גדולה חזקה?												כה:
דאע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא - לא גזרינן.												כה:
ובתרומה דאורייתא לא אכול? והא כתיב: (עזרא ב') אשר לא יאכלו מקדש הקדשים, מקדש הקדשים הוא דלא אכול, הא בתרומה דאורייתא אכול												כה:
ה"ק: לא במידי דאיכרי קדש, דכתיב: (ויקרא כ"ב) וכל זר לא יאכל קדש, ולא במידי דאיכרי קדשים, דכתיב: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל												כה:
במורם מן הקדשים לא תאכל.	ואמר מר:											כה:
חזקה לכהונה - נשיאות כפים בבבל, ואכילת חלה בסוריא, וחילוק מתנות בכרכין	ת"ש:											כה:
קתני מיהת נשיאות כפים, מאי לאו ליוחסין												כה:
לא, לתרומה.												כה:
והא דומיא דאכילת חלה קתני, מה אכילת חלה ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												כה:
לא, אכילת חלה גופה לתרומה קסבר: חלה בזמן הזה דרבנן, ותרומה דאורייתא, ומסקינן מחלה דרבנן לתרומה דאורייתא, וכדאפיך להו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן.												כה:
חזקה לכהונה - נשיאות כפים וחילוק גרנות בא"י, ובסוריא ובכל מקום ששלוחי ראש חודש מגיעין - נשיאות כפים ראייה אבל לא חילוק גרנות, ובבל כסוריא	ת"ש: [ת"ק]											כה:
אף אלכסנדריא של מצרים בראשונה, מפני שבית דין קבועין שם	רשב"ג:											כה:
קתני מיהת נשיאות כפים, מאי לאו ליוחסין												כה:
לא, לחלה.												כה:
הא דומיא דחילוק גרנות קתני, מה חילוק גרנות ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												כה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, חילוק גרנות גופה לחלה קסבר: תרומה בזמן הזה דרבנן, וחלה דאורייתא, ומסקינן מתרומה דרבנן לחלה דאורייתא, וכדאשכחינהו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן.												⊖ !
אפילו למאן דאמר תרומה בזמן הזה דרבנן, חלה דאורייתא, שהרי ז' שכיבו וז' שחילקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו בתרומה	דאמר רב הונא בריה דרב יהושע, אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי:											⊖ !
אדרבה, אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דאורייתא, חלה דרבנן	ואמינא להו אנא: [רב] הונא בריה דרב יהושע											⊖ !
(במדבר ט"ז) בבואכם אל הארץ - אי בבואכם, יכול משנכנסו לה שנים ושלשה מרגלים? ת"ל: בבואכם - בביאת כולכם אמרתי, ולא בביאת מקצתכם	דתניא:											⊖ !
וכי אסקינהו עזרא, לאו כולהו סלוק.												⊖ !
חזקה לכהונה - נשיאות כפים, וחילוק גרנות, ועדות	ת"ש:											⊖ !
עדות חזקה היא?												⊖ !
אלא לאו הכי קאמר: נשיאות כפים כי עדות, מה עדות ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												⊖ !
לא, עדות הבאה מכח חזקה כחזקה												⊖ !
כי ההוא דאתא לקמיה דרבי אמי, א"ל: מוחזקני בזה שהוא כהן												⊖ !
מה ראית?	א"ל: [רבי אמי]											⊖ !
אמר ליה: שקרא ראשון בבית הכנסת												⊖ !
בחזקת שהוא כהן או בחזקת שהוא גדול?	[רבי אמי]											⊖ !
שקרא אחריו לוי												⊖ !
והעלהו ר' אמי לכהונה על פיו.												⊖ !
ההוא דאתא לקמיה דרבי יהושע בן לוי, אמר ליה: מוחזקני בזה שהוא לוי												⊖ !
מה ראית?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											⊖ !
אמר ליה: שקרא שני בבית הכנסת												⊖ !
בחזקת שהוא לוי או בחזקת שהוא גדול?	[רבי יהושע בן לוי]											⊖ !
שקרא לפניו כהן												⊖ !
והעלהו רבי יהושע בן לוי ללויה על פיו.												⊖ !
ההוא דאתא לקמיה דריש לקיש, אמר ליה: מוחזקני בזה שהוא כהן												⊖ !
מה ראית?	א"ל: [ריש לקיש]											⊖ !
א"ל: שקרא ראשון בבית הכנסת												⊖ !
ראיתיו שחילק על הגרנות?	א"ל: [ריש לקיש]											⊖ !
ואם אין שם גורן, בטלה כהונה?	אמר לו ר' אלעזר:											⊖ !
זימנין הוו יתבי קמיה דר' יוחנן, אתא כי הא מעשה לקמיה												⊖ !
ראיתיו שחילק על הגורן?	א"ל ריש לקיש:											⊖ !
ואם אין שם גורן בטלה כהונה?	א"ל ר' יוחנן:											⊖ !
הדר חזייה לר"א בישות, אמר: שמעת מילי דבר נפתח ולא אמרת לן משמיה.	[ריש לקיש]											⊖ !
רבי ור' חייא, חד העלה בן ע"פ אביו לכהונה וחד העלה אח ע"פ אחיו ללויה.	[רבי ור' חייא]											⊖ !

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר												
תסתיים, דרבי העלה בן ע"פ אביו לכהונה														כה:
הרי שבא ואמר בני זה וכהן הוא - נאמן להאכילו בתרומה ואינו נאמן להשיאו אשה, דברי רבי		דתניא: [רבי]												כה:
אם אתה מאמינו להאכילו בתרומה - תאמינו להשיאו אשה, ואם אי אתה מאמינו להשיאו אשה - לא תאמינו לאכול בתרומה		אמר לו ר' חייא:												כה:
אני מאמינו להאכילו בתרומה - שבידו להאכילו בתרומה, ואינו מאמינו להשיאו אשה - שאין בידו להשיאו אשה		א"ל: [רבי]												כה:
תסתיים.														כה:
ומדברי העלה בן ע"פ אביו לכהונה, ר' חייא העלה אה ע"פ אחיו ללויה.														כה:
ורבי חייא, מאי שנא בן דלא? דקרוב הוא אצל אביו, אה נמי קרוב הוא אצל אחיו														כה:
במסיה לפי תומו														כו.
מעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו, ואמר: זכורני כשאני תינוק ומורכב על כתיפו של אבא, והוציאני מבית הספר, והפשיטוני את כותנתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב		כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:												כו.
וחבירי בדילין ממני, והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות		ור' חייא מסיים בה:												כו.
והעלהו רבי לכהונה על פיו.														כו.
כשם שתרומה חזקה לכהונה, כך מעשר ראשון חזקה לכהונה, והחולק בבית דין - אינה חזקה.		תניא, ר"ש בן אלעזר:												כו.
מעשר ראשון דלוי הוא														כו.
כר"א בן עזריה														כו.
תרומה לכהן, מעשר ראשון ללוי, דברי ר"ע		דתניא: [רבי עקיבא]												כו.
מעשר ראשון אף לכהן.		ר"א בן עזריה:												כו.
אימור דאר"א בן עזריה - אף לכהן, לכהן ולא ללוי מי אמר?														כו.
אין, בתר דקנסינהו עורא.														כו.
ודלמא איקרו ויהבו ליה														כו.
הכא במאי עסקינן - כגון דמוחזק לן באבוח דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה ובן חלוצה הוא, וחלקו ליה לדידיה מעשר בבית הגרנות, לוי - דלאו לוי הוא, מאי איכא למימר - בן גרושה או בן חלוצה הוא, לא מיבעיא למאן דאמר מעשר ראשון אסור לזרים, דלא הוו יהבי ליה, אלא אפילו למ"ד מעשר ראשון מותר לזרים, הני מילי למיספק להו, אבל בתורת חלוקה לא יהבי ליה.		רב חסדא:												כו.
והחולק בבית דין - אינה חזקה.														כו.
אי בבית דין לא הויא חזקה, היכא הויא חזקה?														כו.
הכי קאמר: החולק תרומה בנכסי אביו עם אחיו בבית דין - אינה חזקה.		רב ששת:												כו.
פשיטא														כו.
מהו דתימא מדהנך לאכילה האי נמי לאכילה, קמ"ל: הנך לאכילה, האי לזבונן.														כו.
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד וכו'.		רבי יהודה:												כו.
רשב"ג היינו רבי אליעזר														כו.
וכי תימא ערער חד איכא בינייהו														כו.
ערער חד		דרבי אליעזר סבר:												כו.
ערער תרי		רשב"ג סבר:												כו.
דברי הכל אין ערער פחות משנים		והאמר רבי יוחנן:												כו.

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אלא הכא במאי עסקינן - דמוחזק לן באבוה דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה או בן חלוצה הוא ואחתיניה, ואתא עד אחד ואמר ידענא ביה דכהן הוא ואסקיניה, ואתו בי תרי ואמרי בן גרושה ובן חלוצה הוא ואחתיניה, ואתא עד אחד ואמר ידענא ביה דכהן הוא, ודכולי עלמא - מצטרפין לעדות, והכא במיחש לזילותא דבי דינא קמיפלגי											!	◇
כיון דאחתיניה לא מסקינן ליה, חיישינן לזילותא דבי דינא	תנא קמא סבר:										!	◇
אנן אחתינן ליה ואנן מסקינן ליה, ולזילותא דבי דינא לא חיישינן.	רשב"ג סבר:										!	◇
אי הכי, אפי' תרי ותרי נמן	מתקיף לה רב אשי:										;	
במצטרפין לעדות קמיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי	אלא אמר רב אשי:										!	◇
אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד	דתניא: [ת"ק]										!	◇
אפי' בזה אחר זה	ר' יהושע בן קרחה:										!	◇
ואין עדותן מתקיימת בב"ד עד שיעידו שניהם כאחד	[ת"ק]										!	◇
שומעין דבריו של זה היום, וכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו.	ר' נתן:										!	◇